

“Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonden...”(Rom. 6:6-8)

Van: Jaap T.

Verzonden: vrijdag 24 april 2009 10:18

Aan: dkleenp@kliksafe.nl

Onderwerp:

Beste heer Kleen,

Allereerst een tip voor u, Ds Teunissen uit de HHK, is ook een ds. in de traditie van Marchie van Voorthuisen.

Hij preekt ook de traditie als het volgende: Vierschaar der consientie, uurtje der minne, oftewel de schenking van Christus achter het Recht. Misschien ook wat voor uw site?

Daarnaast verdiep en hoor ik pas sinds kort predikers die deze leer prediken.. (Veldman, Roodsant en Ds Teunissen verder lees ik Marchie ook regelmatig)

Aangezien ik deze leer **pas net ken** had ik een aantal vragen aan u.

Kunt u mij uit de Bijbel teksten aanreiken die deze leer onderbouwen. Aangezien dit een bestreden leer is en ik die moeilijk kan verdedigen.....

Waar kwam Jacob, David, Salomo, Lydia etc etc. in de vierschaar terecht. Waarom leerde Jezus deze leer niet zo duidelijk dat we eerst onder het heilig recht moesten komen. Een veelgehoord argument tegen deze leer is dat Jezus aan het recht voldaan heeft en dat zo iets niet door de mens expliciet beleefd moet worden.

Mijn vraag is kunt u mij Bijbelteksten geven waar deze leer onderbouwd wordt? (svp Bijbelteksten, geen oudvaders of belijdenisgeschriften want de Schrift is het enige soevereine geschrift).

Bijvoorbaat hartelijk dank!

Met vriendelijke groet,

Jaap T.

Van: D Kleen
Verzonden: vrijdag 24 april 2009 16:29
Aan: 'Jaap T.'
Onderwerp: Re

Geachte Mijnheer T,

Hartelijk dank voor u vriendelijke mail. Ik bemerk uit uw schrijven dat u (lang) nog niet alles gelezen heeft, wat er zoal op mijn website te vinden is.

Wat betreft ds. Teunissen, zie deze link :

<http://www.dewoesteweg.nl/ds-wjteunissen-mp3/>

In de meeste van mijn stukken, stel ik de vragen die u me stelde juist vrij breed aan de orde. Maar ik wil u best nogmaals een Bijbels verslag doen.

Maar eerst wil ik u vragen, de bijgevoegde pdf-bijlagen eens aandachtig door te lezen. Misschien staat daar al heel veel in.

Misschien wilt u ook de onderstaande drie preken van ds. KV eens te gaan beluisteren. Daarin wordt de geestelijke bediening der wet en die van het evangelie zeer helder verklaard en uiteengezet.

Rom. 7 vers 4 :

<http://preken.dewoesteweg.nl/play.php?file=./Ds.%20K.%20Veldman/Wet%20en%20Evangelie/Romeinen%207%20vers%204%20.mp3>

Rom. 4 vers 5 :

<http://preken.dewoesteweg.nl/play.php?file=./Ds.%20K.%20Veldman/Wet%20en%20Evangelie/Romeinen%204%20vers%205%20%20.mp3>

Gal. 2 vers 19-20 :

<http://preken.dewoesteweg.nl/play.php?file=./Ds.%20K.%20Veldman/Wet%20en%20Evangelie/Galaten%202%20vs%2019-20%20.mp3>

Tot DV zeer binnenkort!

D.J. Kleen

Van: D Kleen

Verzonden: zaterdag 25 april 2009 11:45

Aan: 'Jaap T.'

Onderwerp: RE

Geachte mijnheer T.,

Dit eerst even ter inleiding:

1. God heeft de mens in het paradijs een Wet gezet. Naar buiten toe, was dit de boom der kennis, des goeds en des kwaads. Maar ook innerlijk, lees Psalm 40. "IK (= Christus) draag dien heilige Wet, dien Gij den sterveling zet....etc." God had de mens dus een Wet gezet. Hoe dan?? God had Zijn schepsel, de mens welke de kroon op Zijn schepping was, geschapen naar Zijn Beeld, in kennis, gerechtigheid en heiligheid. Dit beeld drukte in die mens innerlijk af, wie God was. Hoe heilig Hij was etc. Later is men dit ook wel het ingeschapen Godsbesef gaan noemen. Dat dit bestaat, heeft de geschiedenis van de mensheid wel degelijk bewezen. Ieder volk vereerde zijn eigen God ....etc. Maar wie die ware God nu was, wist niemand meer, vanwege zijn verduisterd verstand door de val der zonde. Dus voor die zondeval was die mens dus gesteld in een bepaalde betrekking tot die ingeschapen Wet. Hij was innerlijk getrouwd met die Wet, welke hij volmaakt kon houden én onderhouden. Daardoor gaf die Wet die mens ook een recht op het eeuwige leven. Want de Wet pleitte die mens vrij voor God. De mens had dus een recht op die Wet, maar die Wet ook op de mens. Want die Wet was een afspiegeling van het Recht van God, in die mens. God had dus krachtens Zijn schepping een volkomen Recht op zijn mens/schepsel.

2. Toen kwam de zondeval. De mens verloor hiermee al zijn rechten op Gods' heilige wet, want hij had het verbond der werken verbroken én geschonden. Maar die Wet had dus nog wel een recht op die mens, waar later Paulus over schreef : "Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven staat in het boek der Wet....etc." De mens was dus verdoemelijk voor God geworden. De mens was hiermee de vader der leugenen toegevallen.

3. Maar God wilde Zijn schepsel terug, en ging het meteen zoeken. Maar Gods heilige deugden begonnen elkaar tegen te spreken, met alle verschuldigde eerbied gesproken!! Gods barmhartigheid zei : "Ik wil en zoek weer gemeenschap met Mijn schepsel, maar Gods rechtvaardigheid zei : "Er moet eerst betaald worden...!!" En nu is God niet als wij veranderlijke mensen, van ja en nee, maar juist van ja en amen. God kon dus Zichzelf niet verloochenen, en richtte meteen een nieuw verbond op met Adam, en stelde in dit verbond een eeuwige vijandschap tussen het Vrouwenzaad (Christus) en het slangenzaad. Dit nieuwe verbond heet dus het verbond der genade, hetgeen later nogmaals aan Noach en Abraham bevestigd is geworden.

4. Christus komt in de volheid des tijds, om voldoening te doen aan dit verbond, want er moest betaald worden. Hij werd geboren uit een maagd, en is geworden onder de Wet(Gal. 4:4-5). Hij heeft die Wet volkomen vervuld en onderhouden, krachtens Zijn gehoorzaamheid, want niemand kon Hem overtuigen van enige zonde of ongerechtigheid. Hij werd dus die vervulde Wet Gods voor Zijn volk, waardoor Zijn volk weer een vrije toegang had tot Zijn Vader.

5. Maar deze volbrenging der Wet, op grond van Zijn gestorte bloed moest in de tijd, nog wel toegepast worden, aan de harten van Zijn keurlingen. En hoe gaat dit toepassen nu in zijn werk.....??

6. Wel, de mens ligt volkomen weerloos in de klauwen van satan. ‘Wat zijn dan die klauwen waarmee hij die mens vasthoudt, zult u misschien zeggen?’ Dat is de zondemacht waarin die mens zelf is gevallen, waarmee die mens een slaaf is geworden van zijn vader van nature, de duivel. Kijk, en nu moet u dat als volgt zien, om het een beetje begrijpelijk te houden. Toen de Heere, Zijn volk ging verlossen uit de handen van Farao en zijn drijvers, deed hij dit met plagen die over gans Egypteland kwamen. God voerde dus een strijd tegen/met Farao én Egypteland, waarin zijn volk als dienstvaaf verkeerde. Deze strijd was dus niet met Israel, en ook niet tegen Israel, eerder het tegendeel. Maar het ging er ook niet buitenom, want zij waren daar woonachtig. En zo heeft den Heere, na die negende plaag een middel/weg tot verlossing aangewezen, aangaande die tiende dodelijke plaag die over gans Egypteland zou gaan komen, middels het ingestelde Pascha. Er moest een lam geslacht worden, en bloed worden gestreken.... etc. Lees ook wat de Apostel 1 Korinthe 5:7b (met kanttekening) hierover schrijft, *“want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus”*. Tenslotte is Israel verlost geworden uit en van haar diensthuis, middels een weg van bloedstorting én gerechtigheid. Dit was zo naar de letterlijke zin, maar het geestelijke beeld wat hier in verborgen ligt, wees prachtig heen naar het beloofde verlossingswerk van de Messias die nog moest komen. Lees Exodus 12 eens een paar achter elkaar door.

7. En zo doet God nu precies hetzelfde, wanneer hij middels de Heilige Geest een zondaar gaat bearbeiten tot de zaligheid. Hiertoe gebruikt de Geest immer twee instrumenten, namelijk Wet en Evangelie. God voert dan een strijd tegen satan, en niet tegen of met die mens. Deze geestelijke strijd gaat echter nooit buiten die mens om, want staat er in Rom. 7, *“wanneer het gebod (der Wet) is ingekomen zo is de zonden weder levend geworden. Kijk, en dát geeft zo’n ontwaakte ziel werkzaamheden aan de Troon der Genade. Die ziel is krachtens dat eerste verbroken (werk-)verbond in Adam nog immer getrouwd met haar eerste man, de Wet in Adam, die hem gedurig vervloekt en verdoemt ten dode. Hoe die ziel ooit opgenomen moet worden in dat genadeverbond, weet hij niet. Dit moet hem namelijk van God geopenbaard worden. Het enige wat die ziel geestelijk voelt is : “er moet betaald worden...., want sterven is Mijn Rechter ontmoeten, en dat gaat nooit!”* Die vloek der Wet dondert gedurig in zijn gemoed. De ziel voelt dat hij van zijn zonden af moet geraken, maar satan wenst die zondaar niet los te laten, evenmin als Farao dat volk destijds niet wilde laten gaan. Nee, zij moesten nog harder gaan werken in zijn slavendienst. Kijk, en dit geeft die inwendige geestelijke strijd, bij zo’n ontwaakte ziel. Gedurig loopt die ziel te tobben : *“Hoe moet ik met God verzoend worden?”* Tenslotte gaat de Vader deze ziel trekken tot Zijn heilig Recht, en leidt die ziel (in zijn gemoed/ziel) terug in Adam. God eist in dat heilig Recht Zijn beeld terug, wat die zondaar in Adam heeft verloren. (Psalm 116) De zondaar staat dan zo naakt en zwart van zonden voor God, dat hij innerlijk gewaar wordt niets meer hebbende tot betaling aangaande dat verloren Beeld én zijn gemaakte hemelhoge zondesschuld, en gaat innerlijk verloren onder die vloekes der Wet met een laatste noodschreeuw tot God, om behoudenis voor zijn arme verloren ziel. Nu heeft de Wet zijn functie als bloedwreker gedaan, maar in die nood, heeft diezelfde Wet ook nog een tuchtigende functie/werking. Deze tuchtigende werking is een heenwijzer naar Christus. Die Wet onderwijst deze zondaar in zijn bange doodsnood, dat al hetgeen hij nu mist tot betaling voor zijn hemelhoge schuld, volkomen te vinden is in het bloed van Christus Jezus. De zondaar gaat dus met die laatste noodschreeuw, denk aan de moordenaar : *“Heere, gedenk mijner...etc”*, verloren als in een punt des tijds, en valt daarna in de armen van Christus, middels Zijn zeer liefelijk tussentreden. En deze tussentreding wordt nu innerlijk toegepast

middels de beloften van het Heilig Evangelie, hetgeen de Geest dan gedurig in zo'n verloren ziel instort middels de werkingen der liefde, én het zaligmakende geloof in Hem. "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn...!" (lees/denk in dit verband ook aan de heilige oorlog van John Bunyan)

Wanneer God een verkoren ziel dus gaat bekeren, gebruikt Hij daartoe immer twee instrumenten, namelijk de geestelijke bediening van Zijn heilige Wet, en de geestelijke bediening van de beloften uit Zijn heilig Evangelie. Hierbij dienen we immer op te merken dat de wet doodt, en het evangelie levend maakt. Later meer hierover. Ieder godsdienstig mens weet op zich best wel wat de wet en het evangelie is. Maar een mens gaat deze twee instrumenten pas opmerken, wanneer God de Heilige Geest deze zaken gaat inbrengen, door Zijn onwederstandelijke werking. De apostel Paulus leert ons in zijn brief aan de Romeinen het volgende:

*"En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; **maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden**, doch ik ben gestorven. En het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden, Rom. 7:9-10."*

Wanneer de Heilige Geest dus een verkoren ziel gaat bearbeiten tot de zaligheid, brengt Hij altijd eerst het gebod der wet in. Dat dit gebod een geestelijk gebod is, *want wij weten, **dat de wet geestelijk is**, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde*, Rom. 7:14, gaat de zondaar dan pas merken, vanwege dat de zonden dan pas in zijn hart gaan leven. Hierdoor krijgt hij last van zijn zonden, en gevoelt innerlijk én geestelijk, dat hij gezondigd heeft tegen een goeddoend God in de hemel. De H. Geest gaat een heilige twist voeren in het hart van die zondaar, om die zondaar tenslotte te verlossen van zijn zonden en het zware diensthuis der wet, waaronder hij in bewaring is gesteld, lees Gal. 3:21, Rom. 7:6. De zondaar weet niet wat hem geestelijk overkomt, maar gaat bidden om vergeving van zijn zonden, maar gaat ook trachten te reformeren, in zijn huis, in zijn gezin, in zijn kerkgang, noem verder maar op. Hierbij wil ik u wel opmerken dat een man meestentijds geestelijk alleen wandelt, en een vrouw vaak met haar kinderen, denk hierbij aan Bunjans' Christen- en Christinnereis. De zondaar gaat dus trachten met werken in het reine te komen bij God, maar heeft er geen erg in dat zijn goed doen geen enkel nut doet ten dag van Gods verbolgenheid over zijn zonden. De één wordt hier sneller achter gebracht, en aan ontdekt dan de ander. De moordenaar was er binnen enkele uren achter, Paulus na drie dagen, en weer een ander na 10 of 15 lange jaren van zwoegen en zware arbeid onder de wet die hem voortdreef, als een drijvende bloedwreker. Al dat werken, en al dat gezwoeg om bij God in het reine te komen is uiteindelijk van dezelfde aard als hoe de Joden met hun werken uit de wet, hun zaligheid bij God trachten te verdienen. Maar nu het ergste van alles is, dat zeer velen in onze dagen al menen dat deze werkzaamheden van bidden en reformeren etc, alrede het leven uit Christus is. Maar ze vergeten dat al deze dingen echter geschieden vanuit het zware diensthuis van de wet. *"Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn, Gal. 3:21."* Lees eens in Exodus 3, daar stond Mozes voor Gods' heilige Aangezicht, waarbij God hem kwam te roepen, hem zeggende dat het geroep van Zijn volk was opgeklommen voor Zijn heilig Aangezicht. Israel riep Gode om verlossing van hun ellende en de strenge drijvers van Egypteland. Was Israel door dit geroep en deze smeekbeden dan alrede verlost....?? Echter neen, toch. Alzo ook dat geestelijke Israel, Gods verkoren volk. Zolang dat volk nog in het diensthuis der wet verkeert, en geestelijk nog geketend is aan hun zonden waarmede satan ze geestelijk gevangen houdt, liggen zij nog in geestelijke doodstaat verdoemelijk voor God. *Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen, Gal. 3:10.* Hier moet een zondaar dus aan ontdekt,

maar ook vanaf gebracht worden. Die zondaar moet dus aan het einde van de wet gebracht worden, *“Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft, Rom. 10:4”*

Hoe brengt God die verkoren zondaar dan aan het einde van de wet? Wel, dat doet Hij altijd in een weg van recht, want God kan geen afstand doen van Zijn heilige recht, Jes. 1:27. Middels dat heilige recht gaat de Vader de zondaar inwendig roepen tot de gemeenschap met Christus, want Christus zegt in Joh. 6 dat niemand tot Hem zal komen, tenzij de Vader die Hem gezonden heeft, die zondaar trekke. Hoe gaat dat dan? Wel, God de Vader trekt die zondaar geestelijk in Zijn heilige recht. De diepte van dit doorleven is nu even niet aan de orde, want de één doorleeft dit dieper als de ander. Een ziel moet er echter wel vaak licht over licht ontvangen, om te weten wat hem in dat heilig gericht is overkomen. God de Vader trekt dus in dat uurtje der minne die zondaar tot Zijn heilige recht, waarbij Hij Zijn Beeld in die zondaar geestelijk opeist. Hier wordt de zondaar volkomen in zijn schuld, zonden en ellende voor God geplaatst, Joh. 16:8-11, vanuit een onhoudbare nood en berouw tot God. Wanneer die ziel dat geestelijk overkomt wordt hij gevoerd met smeking en geweent, en kan niet meer stoppen met wenen en kermen om vergeving van zijn hemelhoge schuld. Hierin is de trekkende liefde des Vaders sterker dan de verdoemende werking die er van Zijn heilige wet uitgaat. En onder deze trekkende liefde wordt de zondaar er innerlijk en geestelijk voor ingewonnen, om verloren te moeten gaan. Hij krijgt zich er door die trekkende liefde voor over, dat God geen onrecht zou doen als Hij hem voor eeuwig voorbij zou gaan, als Hij hem voor eeuwig zou laten liggen. Op dit moment sterft de zondaar aan die vloekes der wet tot een volkomen betaling, niets meer hebbende tot betaling, en gaat als in een oogwenk met Jona geestelijk overboord. Maar dit verloren gaan laat Christus niet toe, en treed dan direct tussen middels de ingestorte beloften des evangeliums in de ziel van de zondaar. Deze beloften gaan dan gepaard met de liefde des evangeliums. Want, het geloof is altijd werkende door de liefde. Dit wordt dan met zulk in die verloren zondaar ingestort, dat de zondaar denkt verbrijzelt te worden onder zulk een krachtige liefde. Vele malen sterker en groter dan de liefde der vrouwen. Door dit geloof in die beloften des evangeliums, dewelke de H. Geest uit Christus neemt en het in de ziel van die verloren zondaar verkondigt, Joh. 16:13-14, wordt de ziel van die verloren zondaar ingelijfd in het verbroken Lichaam van Christus. Waarna er een zee van liefde, aanbidding en dankbaarheid in de ziel overblijft tot Christus, die hem een Redder was in de onhoudbare nood van arme verloren ziel voor God, Psalm 103:8-12.

Alzo heeft de Heere het gewerkt bij al Zijn verkoren volk op aarde, bij de een is dit in Gods Woord wat helderder omschreven als bij een ander. Bij de moordenaar en bij David in Psalm 116 staat het vrij helder omschreven. Zij allen zijn aan de weet gekomen hoedanig zij tegen God hebben gezondigd, en in welk een doodsnoed den Heere hun Redder is geweest. Ellende, verlossing en dankbaarheid, worden daarom in ene stonde in Gods heilige recht als een heilsorde geleerd, en mogen daarom nimmer van elkaar gescheiden worden.

Lees ook de andere stukjes en artikelen die ik u mailde. U vroeg mij om veel verwijsteksten. Deze kunt u dus ook in die gemailde stukken vinden. Neem het Woord er naast, en doe gelijk de Bereërs deden aangaande de prediking van Paulus. Wanneer u verder nog vragen heeft, ben ik altijd bereid deze op een eenvoudige wijze te beantwoorden.

Hartelijke groet en wees God in alles bevolen,

D.J. Kleen